

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2015)0293

En integrerad kulturarvsstrategi för Europa

Europaparlamentets resolution av den 8 september 2015 om en integrerad kulturarvsstrategi för Europa (2014/2149(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ingressen till fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget), där det uppges att signatärerna ”har inspirerats av Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv”, särskilt artikel 3.3,
- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 22,
- med beaktande av konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs av Unesco den 20 oktober 2005,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda

¹ EUT L 347, 20.12.2013, s. 221.

² EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006¹,

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/37/EU av den 26 juni 2013 om ändring av direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn⁴,
- med beaktande av Europarådets ramkonvention om kulturarvets betydelse för samhället (Farokonventionen) av den 13 oktober 2005⁵,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 21 maj 2014 om kulturarvet som en strategisk resurs för ett hållbart Europa⁶,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2014 om delaktighetsbaserad styrning av kulturarvet⁷ och arbetsplanen för kultur för perioden 2015–2018⁸ och om Europaåret för kulturarvet, som nämns i slutsatserna,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 27 oktober 2011 om digitalisering av och tillgång via internet till kulturellt material och digitalt bevarande (2011/711/EU)⁹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 juli 2014 *En integrerad kulturarvsstrategi för Europa* (COM(2014)0477),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande från november 2014 över kommissionens meddelande *En integrerad kulturarvsstrategi för Europa*,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

¹ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

² EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.

³ EUT L 159, 28.5.2014, s. 1.

⁴ EUT L 175, 27.6.2013, s. 1.

⁵ Ramkonventionen antogs av Europarådets ministerkommitté den 13 oktober 2005. Den öppnades för undertecknande av medlemsstater i Faro (Portugal) den 27 oktober samma år och trädde i kraft den 1 juni 2011.

⁶ EUT C 183, 14.6.2014, s. 36.

⁷ EUT C 463, 23.12.2014, s. 1.

⁸ EUT C 463, 23.12.2014, s. 4.

⁹ EUT L 283, 29.10.2011, s. 39.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för transport och turism och utskottet för regional utveckling (A8-0207/2015), och av följande skäl:
 - A. Kultur och kulturarv är gemensamma resurser och kollektiva nyttigheter och värden som inte får vara till för exklusiv användning. Deras fulla potential för hållbar mänsklig, social och ekonomisk utveckling har fortfarande inte erkänts eller utnyttjats fullt ut, vare sig inom ramen för EU-strategier eller FN:s utvecklingsmål för perioden efter 2015.
 - B. Kulturens olika effekter på samhället måste beaktas inom beslutsprocessen.
 - C. Kulturarvet är naturligt heterogent, återspeglar kulturell och språklig mångfald och pluralism och inverkar på regional utveckling, social sammanhållning, jordbruk, sjöfart, miljö, turism, utbildning, den digitala agendan, yttre förbindelser, tullsamarbete samt forskning och innovation.
 - D. Främjandet av kultur, kulturell mångfald och interkulturell dialog fungerar som en katalysator för samarbete mellan medlemsstaterna.
 - E. Att öka den europeiska kulturella och språkliga mångfalden, främja Europas kulturarv och stärka den europeiska kultursektorns och kreativa sektorns konkurrenskraft syftar till att främja smart och hållbar tillväxt för alla.
 - F. Kulturarvstillgångar är långsiktiga tillgångar som skapar värde och bidrar till kompetensutveckling och ekonomisk tillväxt, genom turismfrämjande, samt skapar arbetstillfällen.
 - G. Projekt för att lyfta fram kulturarvet är ofta exempel på innovativa och varaktiga ekonomiska verksamheter som utvecklar små och medelstora företags entreprenörs- och forskningskompetens.
 - H. Kulturarvet, både det materiella och immateriella, spelar en betydande roll i att skapa, bevara och främja europeisk kultur och europeiska värden samt nationell, regional, lokal och individuell identitet, liksom det europeiska folkets nutidsidentitet.
 - I. Strategier för underhåll, restaurering och bevarande av kulturarvet samt tillgång till och utnyttjande av det är främst nationella, regionala eller lokala ansvarsområden, men kulturarvet har också en tydlig europeisk dimension och flera EU-strategier hänvisar direkt till kulturarvet, bland annat dem som rör jordbruk, miljö samt forskning och innovation.
 - J. I artikel 167 i EUF-fördraget fastställs att unionen ska bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för dessas nationella och regionala mångfald samtidigt som unionen ska framhäva det gemensamma kulturarvet.
 - K. I artikel 167 uppges även att unionen ska syfta till att förbättra kunskaperna om och att sprida de europeiska folkens kultur och historia, främja samarbetet mellan medlemsstaterna och vid behov stödja och komplettera deras verksamhet när det gäller att bevara och skydda det kulturarv som har europeisk betydelse.
 - L. I arbetsplanen för kultur, som antogs av rådet den 25 november 2014, ingår kulturarv som en av de fyra prioriteringarna för EU:s arbete för kultur under perioden 2015–2018.

- M. Avsaknaden av könsuppdelade kulturuppgifter, bland annat på kulturarvsområdet, är en faktor som döljer de rådande könsklyftorna och utmaningarna för politiker och beslutsfattare.
- N. Information om finansieringsmöjligheter genom EU-program på kulturarvsrelaterade områden – såsom lokal och regional utveckling, kultursamarbete, forskning, utbildning, stöd till små och medelstora företag, det civila samhället och turism – finns men är fragmentarisk.
- O. De kulturella och turistiska värdena i Europarådets ”Europeiska kulturvägar” för att främja ett gemensamt europeiskt kulturarv och utveckla en hållbar kulturturism bör stärkas.
- P. Europeiska unionens kulturarvspris/Europa Nostra Awards främjar spetskompetens, inspirerar genom goda exempel och stimulerar utbytet av bästa praxis på kulturarvsområdet runtom i Europa.
- Q. I Venedigstadgan om bevarande och restaurering av historiska och kulturella minnesmärken, Granadakonventionen om skydd för byggnadskulturarvet i Europa samt Vallettakonventionen om skydd för det arkeologiska kulturarvet definieras tydligt internationellt erkända standarder för restaurering av kulturarvet och arkeologiska verk.¹

En integrerad strategi

1. Europaparlamentet anser att det är av avgörande betydelse att använda tillgängliga resurser för att stödja, förbättra och främja kulturarvet på grundval av en integrerad strategi, samtidigt som hänsyn tas till de kulturella, ekonomiska, sociala, historiska, utbildningsmässiga, miljömässiga och vetenskapliga aspekterna.
2. Europaparlamentet anser att en integrerad kulturarvsstrategi är nödvändig om man vill få till stånd en kulturell dialog och ömsesidig förståelse. Parlamentet är övertygat om att en sådan strategi kan leda till ökad social, ekonomisk och territoriell sammanhållning och samtidigt också bidra till uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin.
3. Europaparlamentet riktar i fråga om framtagandet av den nya integrerade kulturarvsstrategin följande specifika rekommendationer till kommissionen:
 - a) att, i linje med sina befintliga arbetsmetoder när det gäller att arbeta på ett sektorsövergripande och flexibelt sätt, införa en gemensam strategi inom kommissionen genom förbättrat samarbete mellan de olika politikområden som rör kulturarvet och rapportera till parlamentet om resultaten av detta närmare samarbete,
 - b) att informera potentiella stödmottagare på ett enkelt och lättillgängligt sätt, till exempel genom en central informationsplattform och utbyte av bästa praxis i EU, om vilka EU-medel det finns för finansiering av kulturarvet,
 - c) att utnämna företrädesvis 2018 till Europaåret för kulturarvet, med en adekvat budget och med målet att bland annat sprida kunskap och öka medvetenheten och

¹ Venedigstadgan antogs 1965 av Icomos (Unescos institut för bevarande av historiska minnesmärken). Granadakonventionen antogs av Europarådet 1985. Vallettakonventionen antogs av Europarådet 1992.

utbildning bland framtida generationer om värdet av det europeiska kulturarvet och dess skydd, och att lägga fram förslaget till program för Europaåret till parlamentet senast 2016,

- d) att, inom sitt politiska och tvärgående perspektiv, erkänna kulturarvet som både lös och fast egendom, materiellt och immateriellt, och som en icke-förnybar resurs vars autenticitet måste bevaras.
4. Europaparlamentet begär att en politisk ram tas fram för den historiska miljön – kulturarv som utgörs av fast egendom – inom en snar framtid, inbegripet en lagstiftningsram för monument och arkeologiska och historiska landskap i linje med artikel 4 i EUF-fördraget.
 5. Europaparlamentet främjar kreativ modern innovation inom arkitektur och design som bygger på respekt för både dåtid och nutid och där man samtidigt värnar om kvalitet och samstämdhet.

EU-finansiering av kulturarvet

6. Europaparlamentet noterar EU:s åtagande om att bevara och förbättra Europas kulturarv genom olika program (Kreativa Europa, Horisont 2020, Erasmus+, Ett Europa för medborgarna), fonder (de europeiska struktur- och investeringsfonderna) samt åtgärder såsom de europeiska kulturhuvudstäderna, de europeiska kulturarvsdagarna och det europeiska kulturarvsmärket. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att engagera sig ännu mer för att främja forskning.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att
 - a) upprätta en gemensam EU-portal för det materiella och immateriella kulturarvet, som samlar information från alla EU-program som finansierar kulturarvet och är strukturerad i tre huvuddelar: en databas över materiella och immateriella kulturföremål, bland annat exempel på bästa praxis inom bevarande och främjande med alla relevanta hänvisningar; finansieringsmöjligheter för kulturarv, liksom uppgifter om det aktuella läget för det europeiska kulturarvet och viktiga uppgifter när det gäller bevarande, till exempel klimatuppgifter och information om tidigare genomförda restaureringsprojekt samt nyheter och länkar avseende utvecklingen inom kulturarvsrelaterad politik, åtgärder och evenemang,
 - b) med särskild finansiering stödja studier, forskning och pilotåtgärder särskilt utformade för att analysera effekterna av kulturarvsfrämjande processer, utarbeta särskilda indikatorer och riktmärken i fråga om kulturarvets direkta och indirekta bidrag till processer som rör ekonomi och social utveckling samt direkt stödja kulturell och social innovation som integrerats i lokala miljöer där kulturarvet kan driva på utvecklingen och hjälpa till att förbättra människors livskvalitet,
 - c) stärka den nya principen om multifinansiering, som möjliggör kompletterande användning av olika EU-fonder inom samma storskaliga projekt,
 - d) främja offentlig-privata partnerskap,
 - e) anpassa tidsåtgången för strukturfondernas projekthantering för att bättre tillgodose de specifika behoven inom projekt för konservering, restaurering och bevarande,

- f) se över riktmärket på 5 miljoner euro för kulturarvsprojekt som lämnats in inom ramen för åtgärden för småskalig infrastruktur¹, och få upp det till minst samma nivå som Unescos projekt, dvs. 10 miljoner euro.
8. Europaparlamentet framhåller att tanken bakom översynen av förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), särskilt principen om integrerad finansiering, i vissa fall också kan genomföras genom att stödja storskaliga projekt. Parlamentet erkänner dock att även småskaliga kulturinitiativ måste främjas och stödjas, vilka är särskilt viktiga för en utveckling inifrån, och att de kan bidra till att bevara kulturarvet och främja den lokala och regionala utvecklingen och den samhällsekonomiska tillväxten generellt.
 9. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att i riktlinjerna för nästa generations strukturfonder för kulturarv ha med ett system för obligatorisk kvalitetskontroll, som ska tillämpas genom hela projektets livscykel.
 10. Europaparlamentet betonar medlemsstaternas roll när det gäller att säkerställa både en hög nivå av färdigheter och fackkompetens bland aktörerna och en affärsstruktur som kan se till att bästa praxis tillämpas för att skydda kulturarvet, inbegripet genom att använda lämpliga kvalitetskontrollsystem i enlighet med de internationella stadgorna.
 11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att innovativa kulturarvsbevarande åtgärder och miljövänliga energieffektivitetslösningar för historiska byggnader behandlas som stödberättigade i delegerade akter, inbjudningar att anmäla intresse samt initiativ för att ta fram förordningar för sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020.
 12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka möjliga skatteincitament när det gäller arbete med restaurering, bevarande och konservering, såsom sänkt mervärdesskatt eller andra sänkta skatter, med hänsyn till att det europeiska kulturarvet även förvaltas av privata organ.
 13. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att undersöka bästa praxis inom skattepolitiska strategier i Europa och rekommendera lämpliga sådana till medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa dessa rekommendationer och utbyta bästa praxis sinsemellan för att se till att det privata stödet för materiella och immateriella kulturarvsprojekt får maximal uppmuntran och för att maximera den ekonomiska utvecklingen och den sociala sammanhållningens effekter i den relevanta lokala miljön.

Nya styrningsmodeller

14. Europaparlamentet välkomnar rådets initiativ att ta fram riktlinjer för de nya modellerna för delaktighetsbaserad styrning av kulturarvet genom att främja aspekten ”gemensamma resurser” och stärka kopplingarna mellan lokala, regionala, nationella och europeiska planer.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att rättsliga verktyg tas fram som möjliggör alternativa modeller för finansiering och förvaltning, såsom delaktighet från lokalsamhället, det civila samhället och offentlig-privata partnerskap, i syfte att

¹ Se även: Artikel 3.1 e i förordning(EU) nr 1301/2013.

genomföra åtgärder för kulturarvet (konservering, restaurering, bevarande, utveckling och främjande).

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en Europaomfattande dialog mellan politiska beslutsfattare på alla styresnivåer tillsammans med kultursektorn och den kreativa sektorn, nätverk av turistföretag, offentlig-privata partnerskap samt icke-statliga organisationer.
17. Europaparlamentet uppmanar alla aktörer som deltar i styrningen av kulturarvet att hitta en balans mellan ett hållbart bevarande av kulturarvet och utvecklingen av dess ekonomiska och sociala potential.
18. Europaparlamentet betonar att kulturarvsprojekt inom ramen för Eruf utgör ett exempel på flernivåstyrning och subsidiaritetsprincipen och att en stor del av Erufs medel går till just kulturarvsprojekt. Det är viktigt med gränsöverskridande kulturprojekt som bidrar till att öka den ekonomiska och sociala sammanhållningen och främjar inkludering. Ytterligare åtgärder bör vidtas för att stärka och utveckla stödet till finansiering genom avtal om offentlig-privata partnerskap.
19. Europaparlamentet betonar behovet av nya styrningsmodeller för att ett kvalitetskontrollsystem ska inkluderas i alla alternativa former av finansiering och förvaltning av kulturarvet.
20. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att öka kontrollerna över kulturarvsrelaterade utgifter och att främja samarbete inom bekämpning av bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet som förekommer på detta område.
21. Europaparlamentet föreslår att europeiska lagstiftningsförslag bör kompletteras med en konsekvensbedömning när det gäller kulturarv, och att kulturarvet i fall där bedömningen pekar på negativa effekter bör uteslutas från lagstiftningsförslaget tillämpningsområde som ett undantag.

Kulturarvets ekonomiska och strategiska potential

22. Europaparlamentet noterar att kulturarvet bidrar till innovativa arbetstillfällen, produkter, tjänster och processer och kan vara en källa till kreativa idéer, som ger näring till den nya ekonomin samtidigt som de – genom lämplig förvaltning – har liten miljöpåverkan.
23. Europaparlamentet bekräftar att kulturarvet spelar en viktig roll i flera av flaggskeppsinitiativen inom Europa 2020, såsom den digitala agendan, innovationsunionen, agendan för ny kompetens och arbetstillfällen samt en industripolitik för en globaliserad tid. Parlamentet efterlyser därför ett större erkännande av det europeiska kulturarvets roll som en strategisk resurs för smart och hållbar tillväxt för alla i halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.
24. Europaparlamentet konstaterar att kulturarvsområdet har kapaciteten att skapa högkvalificerade arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att sprida initiativ om vidareutbildning inom förvaltning och konservering för yrkesverksamma och forskare på kulturarvsområdet. Parlamentet välkomnar i synnerhet långsiktiga finansieringsmöjligheter för nätverk av forskare, i likhet med Marie Skłodowska Curie-stödet.

25. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är för den europeiska turismen med Unesco-utnämnda materiella eller immateriella kulturarv och naturarv.
26. Europaparlamentet framhåller möjligheten att rikta större fokus på kulturturism vid utarbetandet av makroregionala strategier som i högre grad ska förankra kulturturismen i den strategiska ramen för ett europeiskt samarbete.
27. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstaterna att främja och stödja ”mjukt resande” (gång, ridning och cykelturer) som ett sätt att öppna upp nya möjligheter till kultur- och naturbaserad turism.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta tillsammans med regionala och lokala myndigheter för att maximera kulturarvets värde i våra samhällen och dess bidrag till arbetstillfällen och tillväxt i EU.
29. Europaparlamentet påpekar att kulturturismen, som svarar för 40 procent av den europeiska turismen, är en viktig ekonomisk sektor i fråga om tillväxt- och sysselsättningspotential och att utvecklingen av den bör stärkas ytterligare genom användning av ny teknik. Parlamentet betonar dock vikten av att bevara kultur- och naturarvet genom att skapa hållbara, mindre inträngande former av turism med ett högre mervärde, där turistnäringen integreras i lokala utvecklingsstrategier.
30. Europaparlamentet uttrycker sin oro över läget när det gäller strategierna för konservering, restaurering, bevarande och främjande av kulturarvet, som har en enorm betydelse för den europeiska identiteten. Parlamentet betonar att finansieringen av skyddet av kulturarvet har genomgått drastiska nedskärningar i vissa medlemsstater till följd av den ekonomiska och finansiella krisen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se till att adekvata medel anslås och initiativ tas för att Europas kulturarv ska komma till sitt fulla värde.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja spetskompetens, innovation och konkurrenskraft i kultursektorn och den kreativa sektorn genom att stödja konstnärers, kreatörers och kulturarbetares arbete.
32. Europaparlamentet bekräftar att kulturarvet snarast måste få en tydlig plats i kommissionens investeringsplan för Europa.
33. Europaparlamentet påpekar att metodramen behöver förbättras för att få bättre statistik på kulturarvsområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en rad indikatorer som skulle kunna användas för övervakning och utvärdering av läget när det gäller kulturarvet och som skulle vara lika för alla medlemsstater. Parlamentet understryker behovet att i större utsträckning uppnå forskningsresultat som täcker alla aspekter av kulturarvet och att sammankoppla dem för att undvika fragmentering på detta område. Parlamentet vill i detta sammanhang lyfta fram potentialen av ”stordata” när det gäller att erhålla mer kunskap ur forskningsprojekten. För att bedöma det faktiska och potentiella ekonomiska värdet av kulturarvet är det viktigt att samla statistik mer systematiskt.
34. Europaparlamentet anser att kommissionen bör klassificera företag och enheter som arbetar med olika aspekter av bevarande av kulturarvet som en särskild sektor, som använder traditionella metoder med mervärde som underlättar ett miljövänligt och hållbart bevarande.

35. Europaparlamentet inser det brådskande behovet att ta itu med ungdomsarbetslösheten och betonar att kulturarvet är ett område med potential till fler och bättre arbetstillfällen, där övergången mellan utbildning och arbetsliv kan stärkas, till exempel genom utveckling av högkvalitativt lärlingsutbildning och praktik samt nystartade små och medelstora företag och företag i den sociala ekonomin. Parlamentet uppmuntrar i detta hänseende medlemsstaterna att skapa nya och innovativa finansieringsmöjligheter för att stödja utbildning inom förvaltning och konservering samt rörlighet för arbetstagare och forskare i denna sektor.
36. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att främja gemensamma kulturarvs- och turismprogram på en integrerad och vetenskaplig grund, som ska fungera som ett riktmärke och ett exempel på bästa praxis.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att strategiskt planera kulturarvsrelaterade projekt som kan leda till övergripande regional och lokal utveckling, internationella och interregionala samarbetsprogram, skapandet av nya arbetstillfällen, hållbar förnyelse av landsbygds- och stadsområden samt bevarande och främjande av traditionella färdigheter med anknytning till restaurering av kulturarvet.
38. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att ta fram en ekonomisk och statistisk enkätundersökning av företag, förvaltningsenheter och specialiserade yrkesverksamheter inom sektorn för bevarande och främjande av kulturarvet och deras specifika bidrag när det gäller produktion och nya arbetstillfällen.
39. Europaparlamentet pekar på behovet att skapa, utveckla och främja möjligheter till rörlighet och utbyten av erfarenheter för personer som arbetar i kulturarvssektorn, genom att man ser till att det finns en genuin yrkesmässig ömsesidighet, i linje med direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, genom att medlemsstaterna identifierar och har gemensamma minimikvalifikationer (förmåga och kunskap), särskilt när det gäller yrket konservator/kurator. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att lägga fram förslag om att utöka de lämpliga programmen för att inkludera rörlighet för kulturarvsarbetare, såväl chefer som anställda (till exempel slottsförvaltare), i syfte att utbyta erfarenheter och bästa praxis.
40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att betona värdet av sina kulturarvstillgångar genom att främja studier för att fastställa det kulturella och ekonomiska värdet av kulturarvet, så att "kostnaden" för dess bevarande omvandlas till en "investering" i dess värde.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), under sin nästa agenda för strategisk innovation, inrättar en KI-grupp (kunskaps- och innovationsgrupp) inom kulturarvssektorn och den kreativa sektorn, och på så vis direkt stödja en helhetssyn på forskning och innovation.
42. Europaparlamentet upprepar vikten av att verka för att utbildning inom konst, musik, teater och film inkluderas i läroplaner som ett sätt att främja kunskap om kulturarvet, konstnärligt utövande och uttryck, och mjuka färdigheter som inriktar sig på kreativitet och innovation.
43. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att införa tvärvetenskapliga teman med anknytning till kulturarvet på flera olika utbildningsnivåer.

44. Europaparlamentet betonar turistnäringens stora potential när det gäller utveckling av entreprenörsverksamhet och en delaktighetsbaserad strategi, särskilt för små och medelstora turistföretag, men också för nystartade företag, den icke vinstdrivande sektorn och andra organisationer som bidrar till bevarandet, skyddet och främjandet av Europas kulturarv. Förutom kulturtillgångarna är kvaliteten på tjänsterna och ett stort yrkeskunnande, en välutbildad arbetskraft på området A och O för en framgångsrik och konkurrenskraftig europeisk turistnäring. Parlamentet betonar att forskning, innovation och ny teknik, särskilt på telekommunikationsområdet, är nödvändiga för att föra kulturarvet närmare invånarna. Parlamentet anser också att man bör undanröja onödiga bördor för små och medelstora företag, så att de kan öka sin konkurrenskraft, och att lagstiftning som har negativa effekter på små och medelstora företag inom turistnäringen bör ses över.

Möjligheter och utmaningar

45. Europaparlamentet belyser den potential som digitaliseringen av kulturarvet har, både som ett verktyg för att bevara vår historia och som en källa till utbildnings- och forskningsmöjligheter, skapande av högkvalitativa arbetstillfällen, bättre social delaktighet, ökad tillgång för personer med funktionsnedsättning eller personer som bor i avlägsna områden samt hållbar ekonomisk utveckling. Parlamentet betonar att digitaliseringen av kulturarvet kräver en konsekvent ekonomisk insats för små och medelstora företag eller isolerade kulturinstitutioner och att adekvat finansiering är en nyckelfaktor för att säkerställa en större mottagarkrets och bredare spridning av detta kulturarv. Parlamentet betonar att de möjligheter som digitaliseringen och ny teknik medför, som aldrig får ersätta tillgången till originalkulturarvet eller de anknytande sociala fördelarna med traditionella former av deltagande i kulturlivet, inte bör leda till att bevarandet av original försummas eller att traditionella former av kulturfrämjande åsidosätts, vare sig under eller efter digitaliseringen.
46. Europaparlamentet stöder digital innovation inom konst- och kulturarvssektorn och noterar att användningen av e-infrastrukturer kan locka en ny mottagarkrets och säkerställa bättre tillgång till och utnyttjande av det digitala kulturarvet. Parlamentet vill lyfta fram relevanta befintliga verktyg, såsom webbplatsen Europeana, och uppmuntrar till förbättring av webbplatsens sökkriterier så att den blir mer användarvänlig.
47. Europaparlamentet understryker behovet att öka digitaliseringen och bevarandet av kulturarvet samt tillgången till det via internet, särskilt det europeiska filmarvet.
48. Europaparlamentet betonar vikten av att utarbeta en verklig demokratisk och delaktighetsbaserad skildring av det europeiska kulturarvet, inbegripet i fråga om religiösa och etniska minoriteter. Parlamentet påpekar att det finns kulturarvsplatser som omfattar olika eller omtvistade versioner av historien, och understryker att försoningsprocesser inte bör leda till ett undertryckande av olika befolkningsgruppers historiska medvetenhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tänka över etik och metoder vid presentation av kulturarvet och att ta hänsyn till att tolkningarna kan gå isär.
49. Europaparlamentet anser att det religiösa arvet utgör en immateriell del av det europeiska kulturarvet. Parlamentet betonar att det är viktigt att platser, sedvänjor och föremål med koppling till religionsutövande inte förbises när man talar om det europeiska kulturarvet eller utsätts för någon form av diskriminering.

50. Europaparlamentet anser att det historiska religiösa arvet, inbegripet arkitektur och musik, måste bevaras för sitt kulturella värde, oavsett religiöst ursprung.
51. Europaparlamentet betonar vikten av interkulturell dialog både inom och utanför Europa, och anser att EU bör främja en sådan dialog som ett lämpligt verktyg mot radikalism oavsett ursprung.
52. Europaparlamentet påpekar de kulturarvsrelaterade särdragen hos de nationella minoriteterna i medlemsstaterna. Parlamentet kräver i detta hänseende att deras kulturarv bevaras och att den kulturella mångfalden främjas och skyddas.
53. Europaparlamentet betonar att kulturell diskriminering av religiösa och etniska minoriteter bör undvikas.
54. Europaparlamentet betonar vikten av att stödja migrantgruppers kulturverksamhet.
55. Europaparlamentet bekräftar kulturarvets viktiga bidrag till kultursektorn och den kreativa sektorn samt till social delaktighet genom kultur.
56. Europaparlamentet understryker vikten av att göra kulturarvsplatser mer lättillgängliga för personer med funktionsnedsättning.
57. Europaparlamentet påpekar hur viktigt det är att bevara kulturlandskap och i synnerhet immateriellt kulturarv, som utgör en levande kultur och understöder traditionella hantverk, och uppmanar kommissionen att i större utsträckning inkludera detta i de respektive programmen.
58. Europaparlamentet understryker betydelsen av det gastronomiska arvet och att detta måste skyddas och stödjas. Parlamentet anser att de medel som avsatts för detta område kan optimeras genom samverkan med EU:s övriga politikområden, till exempel den gemensamma jordbrukspolitikerna eller konsumentskyddspolitikerna.
59. Europaparlamentet noterar att kulturarvet och turismen kan uppnå ömsesidiga fördelar, eftersom kulturarvet ger turistnäringen stora intäkter samtidigt som turismen har en positiv inverkan på kulturen då den uppmuntrar till ett uppvisande och bevarande av kulturtillgångarna och ger intäkter som behövs för deras bevarande.
60. Europaparlamentet betonar att kulturturismen spelar en viktig roll för att få oss att skydda och värdesätta vårt kulturarv, vilket inte bara inbegriper det fysiska kulturarvet och landskapet, utan även det immateriella kulturarvet såsom språk och religiösa traditioner och mattraditioner.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att fortsätta samarbeta för att på alla respektive nivåer vidta de åtgärder som främjar kulturarvet och kulturturismen och som ingår i kommissionens meddelande av den 30 juni 2010 *Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism* (COM(2010)0352).
62. Europaparlamentet påpekar vikten – mot bakgrund av djupa demografiska och samhällsliga förändringar – av vårt gemensamma europeiska kulturarv och av det planerade Europaåret för att få medborgarna att i större utsträckning identifiera sig med EU och för att stärka känslan av samhörighet inom EU.

63. Europaparlamentet anser att en uppskattning av Europas gemensamma kulturarv, i synnerhet för kommande generationer, ger riktningen och räckvidden för att utveckla en europeisk identitet och värden såsom att samsas och respektera varandra, utanför medlemstaternas gränser. Parlamentet rekommenderar därför även att särskild hänsyn tas till den yngre generationen, bland annat när Europaåret för kulturarvet utstakas.
64. Europaparlamentet gläder sig åt den stora succé som de europeiska kulturhuvudstäderna har blivit. Parlamentet vill att dessa städer sammanlänkas och utgör en del av ett nätverk så att fokus på de berörda områdena utökas och utbyte av erfarenheter och god praxis möjliggörs, bland annat för att hjälpa framtida kandidater, och så att specifika evenemang och rundturer lättare kan anordnas.
65. Europaparlamentet uppmuntrar användningen av kulturarv som ett utbildningsverktyg för att ta itu med samhällsfrågor i syfte att föra Europas befolkning närmare varandra.
66. Europaparlamentet vill belysa de miljöhot som ett betydande antal kulturarvsplatser inom EU står inför, och kräver att medlemsstaterna beaktar konsekvenserna av klimatförändringarna och människans påverkan i sina långsiktiga finansieringsstrategier när det gäller metoder för bevarande och restaurering av kulturarvet. Parlamentet rekommenderar dessutom att medlemsstaterna och EU i större utsträckning främjar forskning på detta område, bland annat för att mer noggrant utreda klimatförändringarnas olika effekter på kulturarvet och ta fram motåtgärder.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att bygga vidare på initiativet ”De 7 mest hotade”, som lanserades av Europa Nostra tillsammans med Europeiska investeringsbanken, genom att identifiera ytterligare riskutsatta europeiska kulturarv, utforma handlingsplaner och hitta möjliga finansieringskällor. Parlamentet betonar att en vidareutveckling av detta initiativ är ett sätt att locka till sig privata investeringar för att främja kulturarvet.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre samordna och stödja medlemsstaternas insatser för att bekämpa stöld och smuggling av samt olaglig handel med kulturarvstillgångar i och utanför EU. Parlamentet begär att kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium återlämnas.
69. Europaparlamentet påminner om att det är viktigt att skydda och bevara kulturarvet, inte bara från tidens tand, utan också från vandalism och plundring. Parlamentet vill betona att många arkeologiska platser fortfarande riskerar att plundras av organiserade relikjägare, särskilt undervattensplatser som myndigheterna har svårt att nå och kontrollera. Parlamentet efterlyser därför ett effektivare samarbete mellan medlemsstaterna för att identifiera och återta kulturföremål samt bekämpa den olagliga handeln med dessa.
70. Europaparlamentet betonar den roll som kulturarvet spelar i EU:s yttre förbindelser genom politisk dialog och samarbete med tredjeländer, och uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och rådet att blåsa nytt liv i kulturdiplomatien. Parlamentet påpekar dessutom den potential som tvärvetenskapliga forskningsprojekt har för att bevara kulturarv som omfattar både medlemsstater och tredjeländer.
71. Europaparlamentet efterlyser ett starkt åtagande från medlemsstaternas, EU:s och det internationella samfundets sida för att förhindra, skydda, dokumentera och återställa i fall där EU:s eller tredjeländers kulturarv avsiktligt hotas och skadas som en

krigshandling och kränkning av kulturell och religiös identitet, bland annat genom att samarbeta med internationella organisationer såsom ICCROM, ICBS (International Committee of the Blue Shield), civila och militära myndigheter, kulturinstitutioner och yrkesförbund.

72. Europaparlamentet uppmuntrar antagandet av internationella avtal för att förhindra olaglig handel med kulturarvsföremål. Parlamentet understryker att EU, tillsammans med FN och Unesco, måste försvara kulturarv som är hotat samt bekämpa plundring och förstöring av kulturföremål i konfliktområden.
73. Europaparlamentet påpekar den potential som fackkompetensen i EU har när det gäller bevarandet av kulturföremål som skadats eller förstörts till följd av terrorism och krig.
74. Europaparlamentet stöder skapandet av gränsöverskridande kulturella turistprodukter som speglar Europas värden och arv. Parlamentet uppmanar kommissionen att sträva efter ett ökat samarbete med medlemsstaterna och andra organisationer som utarbetar kulturpolitik och turismpolitik, till exempel Världsturismorganisationen (UNWTO) och Unesco, och att fortsätta samfinansieringen och främjandet av nätverk, gränsöverskridande regionala projekt och, i nära samarbete med Europarådet, de europeiska kulturvägarna, som är det bästa exemplet på gränsöverskridande alleuropeiska tematiska turistprojekt.

o

o o

75. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.